

Basın Açıklaması

Rusya Sömürgeci Bir Güçtür, İslam ve Müslümanların Tarihi Düşmanıdır; Bu Nedenle Onunla Askeri ve Teknik Bir Anlaşma İmzalamak Haramdır!

Moskova Uluslararası Güvenlik Forumu marjında, Afganistan Savunma Bakanı ve Rusya Güvenlik Konseyi Sekreteri'nin katılımıyla Afganistan ile Rusya arasında askeri ve teknik iş birliği anlaşması imzalandı. Ancak anlaşmanın ayrıntıları, kapsamı ve içeriği şimdiye kadar kamuoyuna şeffaf bir şekilde açıklanmadı. Bizler; hassas askeri ve teknik alanlardaki her türlü iş birliğinin; Afganistan'ın büyük güçlerin rekabet sahasına dönüşmemesi için İslam Şeriatı'nın hükümlerine, İslam Ümmeti'nin maslahatlarına, Afganistan'ın tam bağımsızlığına ve bu toprakların Müslüman halkının tarihi tecrübelerine uygun olarak yürütülmesi gerektiğine inanıyoruz.

Gerçekte ise Rusya, Afganistan'daki Müslümanların ve genel olarak İslam ümmetinin tarihî hafızasında sıradan bir devlet değildir. Bilakis, adı darbeler, işgaller, bombardıman ve milyonlarca kurbanla anılan sömürgeci ve düşman güçlerden biridir. Osmanlı Hilafeti'nin zayıflatılmasında oynadığı rolden İslam beldelerinin parçalanmasına ortak olmasına; Orta Asya ve Kafkasya'nın geniş bölgelerine hâkimiyet kurmasından Afganistan'ı işgaline; Çeçen Müslümanlara karşı yürüttüğü kanlı baskılardan İslam ülkelerindeki diktatör rejimlere verdiği desteğe kadar bütün bunlar Rusya'nın karanlık sicilinin bir parçasıdır. Ayrıca Şam'daki doğrudan askerî müdahalesi, Beşşar Esed rejimine verdiği destek ve Afrika'daki bazı İslam ülkelerinde nüfuzunu genişletme çabaları da göstermektedir ki, Rusya'nın dış politikası hâlâ sömürgeci çıkarlarını güvence altına alma ve nüfuz alanını genişletme anlayışına dayanmaktadır.

Bu nedenle İslam ümmeti, özellikle askerî ve teknik gibi hassas alanlarda bu güçlerle ilişkilerini genişletirken son derece dikkatli olmalı, siyasi değerlerine bağlı kalmalı ve hikmet, ihtiyat ve ileri görüşlülükle hareket etmelidir. Çünkü ister Rusya, ister Amerika, ister Çin ya da başka bir güç olsun; büyük devletlerin dış politikaları sömürgeci çıkarları ve nüfuzlarını genişletme hedefleri doğrultusunda şekillenir. Bu sebeple Müslümanlar, mücahitler ve Afganistan yöneticileri; dış ilişkilerin ve iş birliklerinin zamanla kendi siyasi, askerî ve stratejik kararları üzerinde etkili araçlara dönüşmesine izin vermemelidir.

İslam Şeriatı'nın temel prensiplerine göre siyasi, ekonomik ve askeri kaynaklara erişim, İslam'a göre olmalıdır ve bu kaynaklar yine Şeriat'ın hedeflerini gerçekleştirmek için kullanılmalıdır. Buna binaen; askeri kaynaklar, ulusal çıkarları sağlamak için değil de ancak İslam Devleti'ni korumak, onu desteklemek, İslam'ı bir risalet olarak tüm dünyaya taşımak ve mazlumlara yardım etmek için kullanılırsa meşru olur; İslam Müslümanlara; gerçek izzetin, gücün ve güvenliğin ancak Allah *Subhânehü ve Teâlâ*'nın hükümlerine bağlı kalmaktan, İslam Ümmeti'nin fikri, siyasi ve coğrafi birliğinden, siyasi iradenin bağımsızlığından ve bizzat Müslümanların kendi kabiliyetlerine dayanmasından geçtiğini öğretir.

İslam ümmetinin; bu konuma ulaşması ve fikri, siyasi, askeri, iktisadi kaynaklarının yanı sıra eğitimli ve nitelikli kadrolarını en ideal ve etkin şekilde kullanması ancak Raşidi Hilafet çatısı altında siyasi ve coğrafi birliğini gerçekleştirdiğinde mümkündür. Bu birlik olmadan ümmetin devasa potansiyeli dağınık ve etkisiz kalacaktır. Bu parçalanmışlığın bir sonucu olarak Müslümanlar; bol kaynaklara, yüksek insani kabiliyetlere ve stratejik konumlara sahip olmalarına rağmen başkalarına muhtaç ve bağımlı hale gelmişlerdir.